

tur suspicio, sermonem ad alia convertit. Intercesserunt consultationem illam ac supplicii diem menses ferme octo: quibus adeo perpetuo constantique silentio res compressa est, ut ne minima quidem suspicio aut conjectura ad Carmaniola pervenerit, quum multi alioquin ex eo ordine, & longa familiaritate conjuncti, atque admodum inopes essent, quorum quilibet quantumvis auri ea confessione reo exprimere potuisset. Temporis igitur spacio (quia cum Philippo jam de pace agi cœptum erat) accersitus ille Patrum literis Venetias venit. Eum Patavino flumine scapha devectum, frequentes Patricii de more mutua gratulatione exceperunt, exceptumque in curiam, haud ignari eorum, quæ pararentur, præcipua comitate perduxerunt. Hic subjectus quæstioni, & literis, quas suas esse negare non poterat, & domesticis testibus convictus, undetricesimo die postquam in custodia esse cœperat, ad geminas columnas securi est percussus: ejus bona in publicum sunt redacta. Accusationis capita fuere: subsidium Trivisano denegatum, & Cremona perfida cunctatione Philippo servata. Ante supplicium de eo sumptum, Mantuano Principe illis ipsis diebus, in quibus Carmaniola Venetias accersitus erat, in Galliam ad exercitum dimisso, Reipublicæ summa Georgio Cornario, & Marco Dandulo legatis decreto permissa est. Quibus in provinciam nondum profectis, Picininus prosperarum rerum cursui insistens, victoriam vel Carmaniola præsentem inchoatam studio sequebatur, & nisi pontem Ollio impositum oppugnans grave vulnus accepisset, quo aut pereundum illi, aut diutius languescendum medici judicarunt, brevi omnia quæ Veneti in Cremonensi ad eam diem tenuerant, recepisset; cujus cladis audacissimo hosti inflictæ nuncius effecit, ut Monferratenfis Marchionis, quem principatu Picininus deiecerat, adventus lætior aliquanto fuerit. Is postquam suas opes fractas vidit, Alpes transgressus, per Taurinos in Germaniam transiit: inde Taurisium delatus, ad Vene-

*Carmaniola
perfidia
convictus
securi per-
cutitur.*